

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.197/2009/7. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Bacsa Judit ügyvéd (4400 Nyíregyháza, Körte u. 3. I/1.) által képviselt felperes neve, címe felperesnek - alperes neve, címe alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében - melybe az alperes pernyertessége érdekében az ifj. Dr. Horváth Ferenc ügyvéd (4025 Debrecen, Vásáry I. u. 8. fszt. 1.) által képviselt **beavatkozó neve, címe** beavatkozott - a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4.P.20.621/2007/16. sorszámú ítélete ellen a beavatkozó részéről 17. sorszám alatt előterjesztett és Pf. 2. sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

közbenső ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét helybenhagyja a következő szövegezésbeli pontosítással: A bíróság megállapítja, hogy a felperest Ny.-án, 2006. június 17-én ért baleset következményeiért az alperest kártérítési felelősség terheli.

Kötelezi az alperest és a beavatkozót egyetemlegesen, hogy fizessenek meg 15 nap alatt a felperesnek 10 000 (Tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen a közbenső ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az alperes tulajdonát képezi a Ny., Sz. u. ... szám alatti családi házas ingatlan. Az ingatlan hátsó részén egy lábtenisz pálya került kialakításra, mellette egy nagy diófa található, melynek vastag ágára egy függőszék volt felkötve.

2006. június 17-én az alperes családi házában kertjében egy kerti partit rendezett, melyen a felperes is részt vett. Ennek keretében a meghívottak lábteniszeztek, a felperes a diófa ágára felkötött függőszékben ült és főzött.

A lábteniszezés keretében a labda a játékkeret elhagyta, visszajuttatása érdekében az alperes a labda után futott, megcsúszott és egyensúlyát veszítve belekapaszkodott a függőszékbe, amely leszakadt és a felperes a földre esett. A felpereshez 2006. június 17-én

16 óra 50 perckor mentőt hívtak, a mentők a J. A. Kórház Baleseti Sebészetére szállították, ahol megállapították, hogy a felperes L.1. ágyéki csigolyája eltört, melyből maradandó egészségkárosodása keletkezett.

Az alperesnek a beavatkozóval „Otthon” biztosítási szerződése állt fenn. A lakásbiztosítási szerződés III. kiegészítő általános felelősségbiztosítás a) pontja szerint biztosítási eseménynek azok a szerződésen kívül, a Magyar Köztársaság területén e szerződés hatálya alatt okozott és bekövetkezett személyi sérüléses vagy dologi (dologban keletkezett) károk minősülnek, amelyekért a biztosított, mint szervezett kereteken kívüli hobbi célú sporttevékenységet végző (a gépi meghajtású sporteszközök kivételével), e minőségében a magyar jog szabályai szerint kártérítési kötelezettséggel tartozik.

A felperes keresetében az alperest vagyoni és nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni.

Az alperes a bekövetkezett balesetért a felelősségét elismerte.

A beavatkozó a felperes keresetének az elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy nem történt biztosítási esemény. Arra hivatkozott, hogy a kárbejelentőben az alperes úgy nyilatkozott, hogy a függőszékben ülő felperest hátulról lökte és egy lökés következtében a függőszék leszakadt. Ez pedig nem sorolható a biztosítási események közé.

Az elsőfokú bíróság bizonyítási eljárás lefolytatását követően közbenső ítéletével megállapította, hogy a felperes káráért az alperest kártérítési felelősség terheli. Határozatának indokolásában kifejtette, hogy az alperes kárbejelentőben tett nyilatkozata és a személyes meghallgatása során tett előadása közötti ellentmondásra figyelemmel a tanúvallomásoknak tulajdonított jelentőséget. E körben **B. A.** tanúvallomása ellentmondásoktól mentes volt és igazolta, hogy a mérkőzés során a labdát menteni akaró, a pályán kívül megcsúszó, rendkívül erős fizikumú alperes az esését megakadályozandóan belekapaszkodott és ezzel leszakította a függőszéket, amelyben a felperes ült. A perben meghallgatott további tanúk közül **G. Z-né**, a felperes 2006. év végi elmondásából ismerte az eseményeket, az Országos Mentőszolgálat helyszínre érkező ápolói, valamint a kórházban őt felvevő orvos nem tudott már visszaemlékezni a baleset körülményeire vonatkozó felperesi előadásra. Mindezek alapján az alperes felelősségét a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján közbenső ítélettel megállapította.

A közbenső ítélet ellen a beavatkozó terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének a megváltoztatásával a felperes keresetének az elutasítását kérte. Fellebbezése indokaként arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló tényeket, okirati bizonyítékokat és tanúvallomásokat nem megfelelő súllyal mérlegelte, azokból téves jogi következtetést vonva állapította meg az alperes kártérítési felelősségét és ezáltal beavatkozó helytállási kötelezettségét. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem ad kimerítő részletes magyarázatot többek között arra, hogy az alperes 2006. július 21. napján tett saját kezű nyilatkozatával szemben miért az alperes tárgyaláson tett nyilatkozatát fogadta el. E körben kifejtette, hogy az alperes írásos nyilatkozatakor még befolyástól, számítástól mentesen, őszintén nyilatkozott, ezt alátámasztja az a tárgyaláson

tett előadása is, hogy a kárbejelentés idején még nem gondolta, hogy ebből ilyen kártérítési per lesz. Nyilatkozatát azt követően változtatta meg, miután a biztosító tájékoztatta arról, hogy a kárleírás szerinti baleset nem sorolható a biztosítási események közé. **B. A.** tanúvallomása azért nem fogadható el, mert 5 éve ismeri az alperest, baráti kapcsolatban állnak, mindketten ny.-i élsportolók. **G. Z-né** tanú a felperes elmondásából értesült a történetekről.

Amennyiben az ítélet tábla azt állapítaná meg, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott és tényszerű, abban az esetben sem lehet alperes kártérítési felelősségét megállapítani, mert részéről sem jogellenesség, sem bármilyen kártérítési felelősséget megalapozó felróható magatartás nem állapítható meg.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú közbenső ítélet indokai alapján történő helybenhagyását, javára perköltség megállapítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogellenesség egyértelműen fennáll, az alperes nem tudta magát kimenteni, sőt felelősségét elismerte, így magatartásának felróhatósága megállapítható. Az alperes kárbejelentőben tett nyilatkozata sem jelent mást, mint amit a tárgyaláson előadott, az eltérést csupán az okozza, hogy a tárgyaláson módja volt az alperesnek bővebb formában előadni az eseményeket. A függőágyba kapaszkodás nyilvánvalóan a függőágyon egy lökést okozott, így a kárbejelentőben tett nyilatkozat nem tekinthető ellentmondásosnak.

Az alperes ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és azt nem találta alaposnak.

Az alperes kártérítési felelőssége a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése szerint vizsgálendő. A Pp. 164. §-ának (1) bekezdése szerinti eljárási szabály határozza meg, hogy a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdésében foglalt anyagi jogi felelősségi szabály alapján mely tények tekintetében kit terhel a bizonyítási kötelezettség. Ebből következően a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az alperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben károsodott, e bizonyítás sikere esetén jöhet szóba az alperes kártérítési felelősség alóli mentesülése annak bizonyításával, hogy magatartása nem volt felróható.

A perben a felperes bizonyította a baleset bekövetkezésének tényét (függőszékből leesett és ágyéki csigolyatörést szenvedett), valamint a baleset bekövetkezésének a körülményeit. Mind a felperes, mind az alperes egyezően adta elő, hogy a baleset bekövetkezését megelőzően ugyanazon alkalommal előfordult már, hogy az alperes egy labda mentése céljából a függőszékben ülő felperest meglökte, ám akkor nem történt baj. A baleset a második ütközéskor következett be, amikor az alperes egy labda mentése céljából megcsúszott, egyensúlyát veszítve a függőszékbe kapaszkodott és az leszakadt. A felek tanúvallomással is alátámasztott előadása nem mond ellent az alperes kárbejelentőben tett nyilatkozatának, mely szerint hátulról lökte a függőszékben ülő felperest és egy lökés következtében a függőszék leszakadt.

Ezt követően azt kellett vizsgálni, hogy megállapítható-e a kártérítési felelőssége az alperesnek az általános szabályok szerint amiatt, hogy a függőszék a benne ülő felperessel együtt leszakadt. A kártérítési felelősség alól csak akkor mentesülhetne, ha bizonyítaná, hogy minden előforduló helyzetre felkészülve úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben tőle elvárható volt, de a baleset mégis bekövetkezett.

E körben nyilvánvalóan nem olyan műszaki előírások megvalósítása várható el (pályát körülvevő védőháló), amelyek teljes mértékben kizárnak mindenfajta baleseti lehetőséget, de az elvárható lett volna az alperestől, hogy a függőszéket nem a pálya mellé szereli fel, vagy - főleg miután ismétlődő esetről volt szó - tartózkodik a pályán kívül kerülő labdának a függőszékben ülő személy testi épségét veszélyeztető módon történő visszajuttatásától.

Az ítélet tábla észlelte, hogy az elsőfokú közbenső ítélet rendelkező részének megfogalmazása általános. A közbenső ítéletnek az alkalmazott anyagi jogszabályoknak a peresített jogviszonyra történő alkalmazásán alapuló bírói következtetést kell tartalmaznia, a keresettel érvényesített jog fennállásának megállapítása formájában. Ebből következően az ítélet tábla szövegezésében az elsőfokú közbenső ítéletet a rendelkező rész szerint pontosította.

A fentebb kifejtettek alapján az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét az indokolás kiegészítésével a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező beavatkozót az ítélet tábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján az alperessel egyetemlegesen kötelezte - a Pp. 217. § (1) bekezdése szerinti teljesítési határidővel - a felperes javára másodfokú perköltség megfizetésére, melynek összege meghatározásánál figyelemmel volt a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdésére, az (5) bekezdésben írtakra, valamint a 4/A. § (1) bekezdésében foglaltakra.

D e b r e c e n, 2009. október 26. napján

Dr. Urhegyi Béla sk. a tanács elnöke, Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. előadó bíró,
Szilágyiné dr. Karsai Andrea sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -